

ініціатива включає в себе розробку і впровадження стратегії, а також постійний моніторинг і аналіз результатів з метою корекції стратегії, якщо це необхідно.

Важливим елементом стратегічного управління є стратегічне планування.

Стратегічне планування являє собою особливий вид планової діяльності, який передбачає розробку стратегій, а реалізація цих стратегій забезпечує ефективне функціонування підприємства в довгостроковій перспективі та швидку адаптацію до динамічних умов середовища функціонування підприємства [2]. Організоване належним чином стратегічне планування є важливим засобом удосконалення стратегічного управління.

До побудови стратегічного плану висувається ряд вимог [1, с. 202-203]:

1. Стратегічний план має бути підкріпленим масштабними дослідженнями та фактичними даними.

2. Стратегічний план повинен надати підприємству індивідуальність, визначеність, адже це дозволить забезпечити конкурентоспроможну позицію на ринку.

3. Стратегічний план має залишатися цілісним протягом тривалих періодів часу, але при цьому бути досить гнучким, оскільки за певних обставин буває необхідно здійснити його модифікацію або переорієнтацію.

При здійсненні стратегічного планування головний акцент робиться на безперервному характері цього процесу, а не на одноразових зусиллях щодо розробки стратегічного плану.

Покращення стратегічного управління через більш ефективне стратегічне планування сприяє зростанню конкурентоспроможності підприємств, дозволяє досягти стабільного розвитку та адаптації до змін у бізнес-середовищі.

Література:

1. Дикань В.Л., Зубенко В.О., Маковоз О.В. Стратегічне управління. К.: ЦУЛ, 2019. 272 с.

2. Ібрагімов Е. Ефективне стратегічне планування на основі системного підходу. Економічний аналіз. 2012. Т. 10(3). С. 274–276.

3. Олійник Л.І., Кузнецова А.П. Методологічні засади формування стратегії розвитку підприємства. Економіка і організація управління, 2018. № 3(31). С. 118-126.

4. Сутність стратегічного управління підприємством. Електронний доступ: <https://osvita.ua/vnz/reports/management/13374/>

УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Павленко С.С., магістрант

*Науковий керівник: Гринчук Ю.С., д. е. н., професор
Білоцерківський національний аграрний університет*

У сучасних динамічних умовах розвитку економіки ефективне функціонування підприємства залежить від рівня організації та управління логістичною системою, яка визначає рівень його конкурентоспроможності. Останнім часом помітно зростає інтерес до логістики, який викликаний пошуком напрямів підвищення ефективності просування товарів на ринку. Компетентність у галузі логістики, вміле володіння її методами може забезпечити підприємству лідерство у конкурентній боротьбі. Мета логістики полягає у створенні ефективної системи управління матеріальними, фінансовими, сервісними, інформаційними потоками підприємства, що забезпечить високу якість доставки продукції із мінімальними витратами [1]. Варто відзначити, що оптимізація різних процесів на підприємстві та зменшення витрат безпосередньо пов'язані з логістичними процесами, що є основою фінансової безпеки діяльності будь-якого підприємства.

Важливо відзначити, що логістична система – це адаптивна система зі зворотним зв'язком, яка виконує ті чи інші логістичні функції (операції), складається із підсистем і має розвинуті внутрішньосистемні зв'язки та зв'язки із зовнішнім бізнес-середовищем.

Логістичні системи характеризуються стохастичним характером функціонування, що обумовлено наявністю певних особливостей:

- 1) значна кількість логістичних ланок та ланцюгів;
- 2) різноманітність логістичних операцій і функцій;
- 3) складний характер взаємодії ланок та конфігурації мереж;
- 4) якісний характер взаємозв'язків та критеріїв функціонування логістичних ланок та ланцюгів [2–3].

Як показує практичний досвід, розвиток логістичних систем на підприємствах знаходиться на різних рівнях. Наразі у світі функціонують логістичні системи 5-ти рівнів, а саме: first, second, third, fourth, fifth party logistics (рис. 1).

Необхідно зазначити, що організація та ефективне управління бізнес-процесами логістичної системи підприємства має відбуватись із дотриманням основних принципів логістики «7R»: right product – потрібний товар, right quality – необхідної якості, right quantity – необхідної кількості, right time – в потрібний час, right place – в потрібне місце, right customer – потрібний клієнт, right cost – правильна вартість [5]. Безперечно, що дотримання зазначених принципів організації логістичних бізнес-процесів можуть забезпечити синхронізацію усіх внутрішніх та зовнішніх ресурсних потоків підприємства, стійкі конкурентні переваги у довгостроковій перспективі.

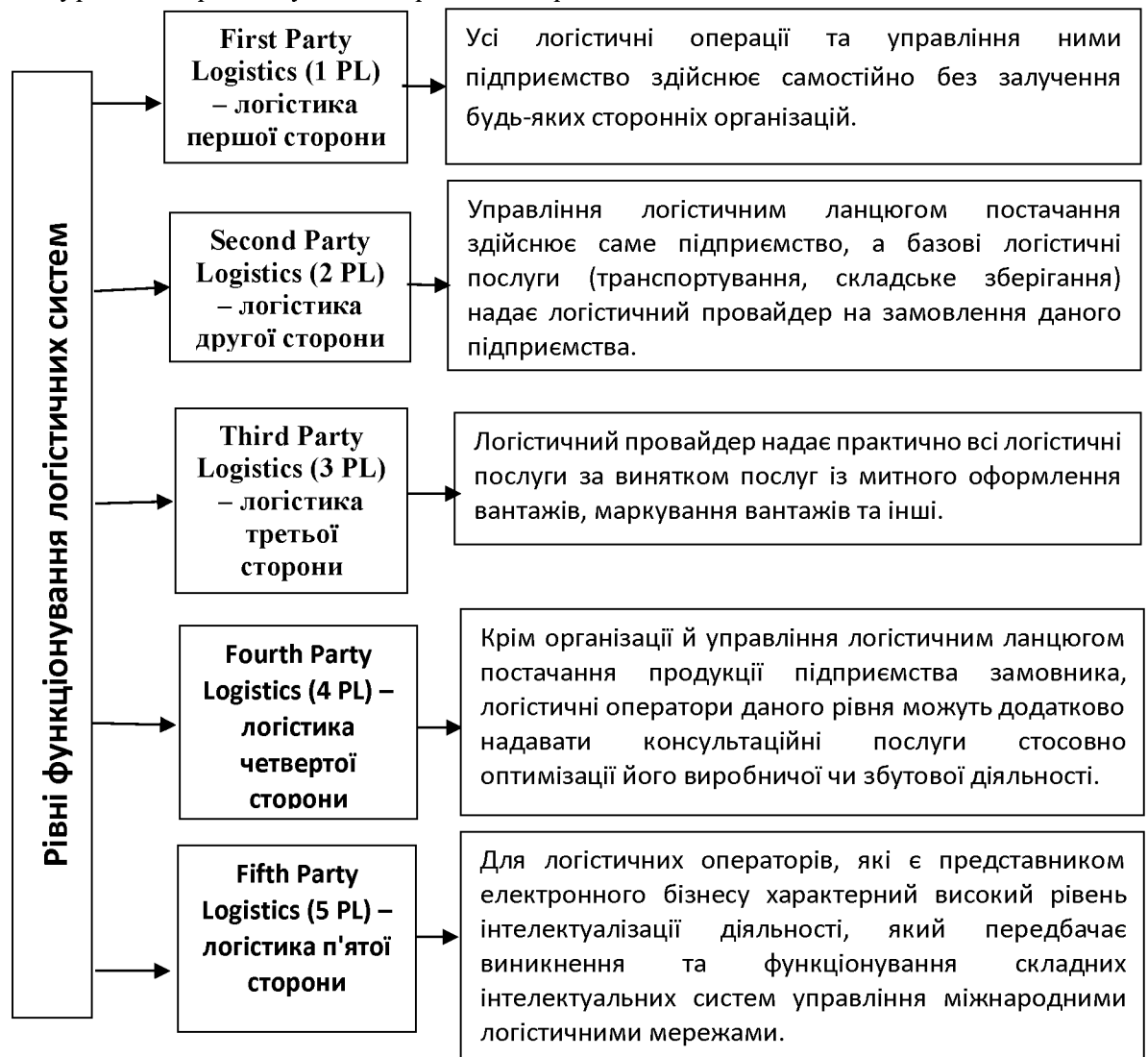

Рис. 1. Рівні функціонування логістичних систем

Джерело: сформовано авторами на основі [3–4].

Таким чином, ефективне управління бізнес-процесами логістичної системи позитивно впливає на фінансові результати господарської діяльності підприємства в умовах *нестабільного ринкового середовища*.

Література:

1. Струнін В.В., Гордієнко А.В. Управління бізнес-процесами логістичної системи підприємства. *Економіка та держава*. 2016. № 3. С. 65–66.
2. Варченко О.М., Артімонова І.В., Герасименко І.О., Качан Д.А. Логістичне управління матеріально-технічним забезпеченням виробничої діяльності сільськогосподарських підприємств. *Міжнародний науковий журнал «Економічний дискурс»*. 2020. № 3. С. 92–105.
3. Шишкін В.О., Решетньова А.В. Особливості оптимізації системи управління логістичними бізнес-процесами на промислових підприємствах. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. № 7. С. 536–541.
4. Войтко С.В. Дослідження розвитку міжнародних логістичних систем в Україні та світі в умовах Індустрії 4.0. *Інноваційна економіка*. 2020. № 7–8. С. 14–21. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/inek_2020_78_3
5. Рудківський О.А. Актуалізація логістики у діяльності підприємств в умовах карантинних обмежень. *Інфраструктура ринку*. 2020. Вип. 44. С. 120–125.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПРИВАТНИМИ МЕДИЧНИМИ ЗАКЛАДАМИ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ

Павлушкіна Н. В., магістрантка

Науковий керівник: Воловик І. А., к.е.н., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Медична реформа в Україні розпочалася в 2016 році і до початку повномасштабного вторгнення встигла принести певні результати, які викликають в суспільстві як критику, так і схвалення. Під час війни мільйони українців під час вимушеної евакуації, встигли переконатися, що український медичний сервіс має свої переваги, навіть в порівнянні з країнами ЄС.

Проте, збитки яких зазнала національна медична галузь через війну сягнули за попередніми оцінками МОЗ 40 млрд. грн. [1]. Наслідки війни однаково відчули на собі медичні заклади державної, комунальної власності та приватні клініки. Різниця полягає в тому, що приватним клінікам важче розраховувати на допомогу, і залучення інвестицій та правильно обрана стратегія подальшого розвитку є запорукою їх виживання під час та після завершення війни в Україні.

За даними YСMarket [2], у 2022 році кількість зареєстрованих нових підприємств за КВЕД 86.21 «Загальна медична практика» становила 485, що на 400 менше, ніж в 2021 році. У 2022-2023 роках трохи зросла частка ФОП серед нових медичних підприємств. Якщо раніше на них припадало приблизно 70%, то у 2022-2023 роках — 74-76%. Найбільше приватних клінік за 7 місяців 2023 року відкрилося в Києві – 47, Дніпропетровській області – 39, Вінницькій – 21, Закарпатській – 18, Львівській – 17, Одеській та Харківській – по 15.

За даними ВООЗ, у світі понад 280 мільйонів людей страждають від порушень зору, 39 мільйонів з них – повністю сліпі. Щороку кількість сліпих у світі зростає на один мільйон осіб. Кожні 5 секунд втрачає зір одна доросла людина, кожну хвилину - одна дитина [3]. Під час війни кількість людей, дорослих і дітей, які відчули погіршення зору також зросла, що зумовлено стресом, відсутністю нормального режиму сну та відпочинку, ускладненим доступом до діагностики проблем зору на ранній стадії.